

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/250/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3612200427
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2012:3612200427.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Údernícka 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Údernícka 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti odporkyni: P. B., bytom U. Q. XXX/XX, X., občianka Slovenskej republiky, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne OZ právna pomoc spotrebiteľom, IČO: 42 247 268, so sídlom Sofijská 13, Košice, zastúpeného JUDr. Ladislavom Miklušom, advokátom, Budapeštianska 8, Košice, o zaplatenie 1.817,85 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Partizánske zo dňa 31. augusta 2012, č. k. 6C/43/2012-58, v senáte jednohlasne, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu v napadnutej časti - výroku o náhrade trov vedľajšieho účastníka - bod III. výroku **p o t v r d z u j e** .

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** zaplatiť náhradu trov odvolacieho konania vedľajšieho účastníka vo výške 48,29 eur, advokátovi JUDr. Ladislavovi Miklušovi, do troch dní.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd v záhlaví identifikovaným uznesením v bode I. zastavil konanie podľa § 96 ods. 1,2,3 O.s.p. v dôsledku späťvzatia návrhu. O náhrade trov konania rozhodol podľa ustanovenia § 146 ods. 2 prvej vety O.s.p. Konštatoval, že odporkyňa a vedľajší účastník majú právo na náhradu trov konania proti navrhovateľovi, ktorý zavinil zastavenie konania. Odporkyňa si žiadne trovy neuplatnila a preukázateľne jej nevznikli žiadne trovy konania, preto v bode II. svojho uznesenie odporkyni nepriznal náhradu trov konania. V bode III. svojho uznesenia okresný súd priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania vo výške 177,92 eur, ktoré navrhovateľovi uložil zaplatiť do rúk jeho zástupcu JUDr. Ladislava Miklušá. Priznaná náhrada trov konania, ktorá pozostávala z nákladov na právnu službu advokáta určil podľa vyhl. č. 655/2004 Z. z., a to za dva úkony právnej služby podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. a), § 16 ods. 3. Úkony právnej služby predstavovali prevzatie a prípravu zastúpenia a odpor proti platobnému rozkazu á 81,33 eur a režijný paušál 7,63 eur. V bode IV. svojho uznesenia rozhodol o vrátení súdneho poplatku navrhovateľovi vo výške 102,37 eur podľa ust. § 11 ods. 4 prvej vety zák. č. 71/1992 Zb.

Proti tomuto uzneseniu, jeho výrokovej časti v bode III., ktorou okresný súd priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania, podal včas odvolanie navrhovateľ prostredníctvom svojho zástupcu. Žiadal uznesenie okresného súdu v napadnutej časti zmeniť a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznať. Súčasne žiadal priznať náhradu trov odvolacieho konania vo výške 20,11 eur. Považuje uznesenie okresného súdu v napadnutej časti za nesprávne z hľadiska právneho posúdenia. Vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa - musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Podľa údajov registrácie Ministerstvom vnútra SR samotné združenie má v radoch členov, ktorí evidentne majú právnické vzdelanie. Združenia na ochranu spotrebiteľa podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z. z. majú pritom možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva. tieto právne závery ustálil aj Krajský súd

v Bratislave vo svojom rozhodnutí sp. zn. 5Co/26/2012, ako aj v rozhodnutí sp. zn. 3Cob/259/2011, ktorý v obdobných prípadoch nepriznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia. Ako vyplýva z dôvodovej správy k zákonu č. 384/2008 Z. z., cieľom novelizácie Občianskeho súdneho poriadku bolo posilniť ochranu spotrebiteľa v sporoch vyplývajúcych zo spotrebiteľských zmlúv a umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby najmä združenia na ochranu spotrebiteľov. Navrhovateľ má za to, že úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa priamo na ten účel zriadeným subjektom, ktoré budú spôsobilé poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc, a ktoré budú v danej oblasti aj materiálne aj personálne vybavené a odborne kompetentné. Navrhovateľ má z vlastných skúseností vedomosť, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu odporcu, a to oznámením o vstupe združenia do konania, ktoré obsahuje žiadosť o zaslanie žaloby a návrh na priznanie trov konania. Z uvedeného je zrejmé, že pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania, združenie nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade. Navyše vedľajší účastník viaceré procesné podania nadbytočne opakuje bez uvedenia nových, významných skutočností vzťahujúcich sa na predmet sporu. Rovnaký právny názor vyjadril aj Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí sp. zn. 6Co/141/2012. Navrhovateľ si dovoľuje poukázať na to, že uvedenú činnosť by malo byť schopné účelne zabezpečiť aj samotné združenie. Paušálny vstup združenia zastúpeného advokátom do konaní, v ktorých pre vstup nebol žiadny dôvod, iba zbytočne navyšuje trovy konania navodzujem dojem, že účelom vstupu nebola ochrana práv spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zastúpenia. Obdobný právny názor vyslovil aj Krajský súd v Banskej Bystrici v rozhodnutí sp. zn. 17Co/91/2012. V zmysle vyššie uvedeného navrhovateľ zastáva názor, že trovy konania vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva, čo je dôvodom hodným osobitného zreteľa v zmysle § 150 O.s.p.

Vedľajší účastník využil svoje právo vyjadriť sa k odvolaniu a vo svojom písomnom stanovisku, ktoré podal prostredníctvom svojho zástupcu žiadal uznesenie okresného súdu ako vecne správne potvrdiť. Považuje za úplne absurdné, že navrhovateľ vedľajšiemu účastníkovi vyčíta hromadný vstup do konania, keď je to práve navrhovateľ, čo si hromadne uplatňuje proti spotrebiteľom neprijateľné zmluvné podmienky z premlčaných nárokov. Vedľajší účastník vstupuje do konaní iba voči vytypovaným dodávateľom a na vybraných súdov a len vo veciach, ktoré je schopné fyzicky zvládnuť preto tvrdenie navrhovateľa, čím viac premlčaných žalôb proti spotrebiteľom podá, tým skôr získa navrhovateľ ochranu pred zaplatením nákladov, ktoré tým vzniknú iným subjektom. Poukazuje aj na nález Ústavného súdu Českej republiky II. ÚS2257/08 zo 07.07.2009, ktorý zastal obdobný názor, že každý, v danom konkrétnom prípade aj štát má právo na náhradu trov právneho zastúpenia. Vzhľadom k ústavnému rozmeru právo na právnu pomoc nie je možné prostredníctvom termínu (účelný) vymedzovať kategóriu subjektov, ktoré by mali z hľadiska právneho zastúpenia odlišné postavenie a tak im de facto (nepriznaním nákladov) právo upierať a z hľadiska ostatných subjektov diskriminovať. Štát má pritom vzhľadom na svoje postavenie, napojenie na štátny rozpočet, personálne vybavenie, dostatočný počet odborných štátnych zamestnancov, nepomerne iné postavenie ako občianske združenie. Nesúhlasí s argumentom navrhovateľa, že vedľajší účastník musí mať zo svojej podstaty odborný aparát na poskytnutie právnej pomoci spotrebiteľom, tento názor je nesprávny, neústavný a neudržateľný. Absurdným dôsledkom takéhoto názoru je, že vytvoriť združenie a byť jeho členom nemôžu byť len osoby s neprávnickým vzdelaním. Tento absurdný záver popiera ústavou zaručené právo každého (teda aj osôb bez odborných právnych znalostí) slobodne sa združovať s inými osobami (bez odborných právnych znalostí) do občianskeho združenia takéhoto charakteru. Vyžadovať, aby členom tohto združenia bola aj osoba s odbornými právnymi znalosťami je neústavným a ničím neodôvodneným zásahom do práva každého slobodne sa združovať. Súčasne žiadal náhradu trov odvolacieho konania vo výške 48,29 eur.

Krajský súd preskúmal vec v intenciách ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a zistil, že uznesenie okresného súdu je vecne správne, a preto je potrebné ho podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdiť. O odvolaní navrhovateľa rozhodol bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 214 ods. 2 O.s.p.

Uznesenie okresného súdu je odôvodnené v súlade s kritériami v ust. § 157 ods. 2 v spojení s ust. § 167 ods. 2 O.s.p., je správne, úplné a presvedčivé, preto podľa § 219 ods. 2 O.s.p. sa odvolací súd s odôvodnením uznesenia okresného súdu plne stotožňuje.

Zároveň však považuje za potrebné k dôvodom odvolania navrhovateľa uviesť nasledovné.

Okresný súd v prejednávanej veci sa pri posudzovaní a rozhodovaní o náhrade trov konania, ktoré bolo v dôsledku späťvzatia návrhu zastavené, zaoberal tým, či niektorý z účastníkov nezavinil zastavenie konania.

Správny bol záver okresného súdu, že zastavenie konania zavinil navrhovateľ, a preto je zodpovedný za náhradu trov konania ďalších účastníkov konania (aj vedľajšiemu účastníkovi), a to podľa § 146 ods. 2 prvej vety O.s.p.

Trovy konania vedľajšieho účastníka predstavovali náklady za právnu službu advokáta, ktorých výšku a spôsob určenia upravuje vyhl. č. 655/2004 Z. z. (ďalej len „AT“).

Navrhovateľ v odvolaní namietal, že uplatnená náhrada trov konania vedľajšieho účastníka predstavujú neúčelné náklady za právne služby, a to tak z hľadiska jednotlivých úkonov právnej služby, tak z personálneho aspektu, keďže členovia vedľajšieho účastníka majú právnické vzdelania a samotné združenie má byť spôsobilé na poskytnutie kvalifikovanej pomoci spotrebiteľovi. Uvedené námietky navrhovateľa nemožno akceptovať.

Vychádzajúc z Článku 37 odseku 2 ústavného zákona 23/1991 Zb., ktorým sa uvádza Listina základných práv a slobôd, každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy, a to od začiatku konania, ako aj z čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, resp. § 25 O.s.p., aj za situácie, že účastník (aj vedľajší účastník vzhľadom na jeho identické procesné práva a povinnosti ako účastníka konania), má zaručené právnym poriadkom možnosť právnej pomoci.

Vedľajší účastník využil svoje právo na právne zastúpenie v tomto konaní, preto je potrebné posúdiť účelnosť poskytnutej právnej služby advokátom a výšku odmeny podľa vyhl. č. 655/2004 Z. z.

Okresný súd priznal správne ako náhradu trov konania vedľajšieho účastníka jeho náklady na právnu službu advokáta, a to podľa AT, ktoré správne vo svojom uznesení špecifikoval.

Odvolací súd z vyššie uvedených dôvodov nepovažoval odvolanie navrhovateľa za spôsobilé na iné než potvrdzujúce rozhodnutie odvolacieho súdu.

Zároveň dodáva, že navrhovateľ sa síce v odvolaní dovoľáva aplikácie ust. § 150 O.s.p. - moderačného práva súdu, avšak neuviedol žiadne zákonné dôvody, umožňujúce v jeho prospech náhradu trov konania moderovať.

O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p.

Vedľajšiemu účastníkovi bola priznaná náhrada trov odvolacieho konania za jeden úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu (§ 14 ods. 1 písm. b) AT), v polovici tarifnej odmeny, t. j. 1 z 81,33 eur, k tomu 7,63 eur režijný paušál (§ 16 ods. 3 AT), 20% DPH (§ 18 ods. 3 AT), spolu 48,29 eur.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné .